

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 14Csp/83/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6920202759
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Kvetková
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2021:6920202759.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota sudkyňou JUDr. Vierou Kvetkovou v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Bratislava, Mýtna 48, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Bratislava, Mýtna 48 proti žalovanému: A. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. XX, zastúpeného JUDr. Mgr. Viktorom Balákom, advokátom so sídlom Rimavská Sobota, Povstania 15, o zaplatenie sumy 1.389,37 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Konanie nad rámec nároku žalobcu na zaplatenie sumy vo výške 1.364,37 eur a úroku z omeškania
- vo výške 5 % ročne zo sumy 1.389,37 od 28.02.2018 do 18.08.2020,
- vo výške 5 % ročne zo sumy 1.384,37 od 19.08.2020 do 22.09.2020,
- vo výške 5 % ročne zo sumy 1.379,37 od 23.09.2020 do 20.11.2020,
- vo výške 5 % ročne zo sumy 1.374,37 od 21.11.2020 do 23.04.2021,
- vo výške 5 % ročne zo sumy 1.369,37 od 24.04.2021 do 19.05.2021,
- vo výške 5 % ročne zo sumy 1.364,37 od 20.05.2021 do zaplatenia,
sa zastavuje.

II. V prevyšujúcej časti sa žaloba zamieta.

III. Žalovanému sa priznáva nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Pôvodný žalobca VÚB, a.s. (ďalej len "pôvodný žalobca") sa žalobou doručenu na tunajší súd dňa 30.09.2020 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 1.389,37 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 28.02.2018 do zaplatenia. V žalobe uviedol, že Consumer Finance Holding, a.s. (ďalej len "pôvodný veriteľ") uzavrel dňa 02.01.2014 so žalovaným zmluvu o pôžičke č. XXXXXXX, na základe ktorej sa zaviazal poskytnúť žalovanému spotrebiteľský úver (označený ako "pôžička") vo výške 1.885,19 eur a žalovaný sa zaviazal splácať úver v 120 splátkach vo výške po 47,05 eur mesačne, a to až do celkovej sumy 5.646 eur. Žalovaný uhradil pôvodnému veriteľovi a pôvodnému žalobcovi len sumu 2.553,65 eur. Nakoľko žalovaný porušil svoju povinnosť splácať úver včas a riadne, pôvodný veriteľ mu prostredníctvom predžalobnej upomienky zo dňa 29.12.2017 oznámil, že jeho nedoplatok na splátkach predstavuje sumu 141,15 eur a súčasne ho upozornil, že ak nedôjde k úhrade najstaršej omeškanej splátky splatnej v októbri 2017, bude pôvodný veriteľ oprávnený úver zosplatiť. Žalovaný však vzniknutý dlh neuhradil a neuhrádzal ani nasledujúce splátky. Z uvedeného dôvodu pôvodný žalobca listom zo dňa 22.02.2018 žalovanému oznámil, že celkový dlh z predmetnej úverovej zmluvy vo výške 1.873,06 eur zosplatil v celom rozsahu naraz.

2.1 Súd konštatuje, že s účinnosťou k 01.01.2018 došlo k rozdeleniu pôvodného veriteľa medzi spoločnosti VÚB, a.s. a VÚB Leasing, a.s., pričom VÚB, a.s. prebrala časť tých práv a povinností pôvodného veriteľa, ktorých súčasťou je aj uplatnený nárok tvoriaci predmet tohto konania.

2.2 Súd ďalej konštatuje, že na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017 v spojení so Žiadosťou o postúpenie a prevod zo dňa 23.03.2021 došlo k postúpeniu predmetnej pohľadávky z pôvodného žalobcu na spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. (ďalej len "žalobca").

3.1 Súd pôvodne vo veci rozhodol platobným rozkazom č.k. 14Csp/83/2020-33 zo dňa 23.11.2020, voči ktorému podal žalovaný odpor zo dňa 14.12.2020.

3.2 Žalovaný v odpore uviedol, že na základe úverovej zmluvy, ktorú podpísal 17.12.2013, mu pôvodný veriteľ poslal na účet sumu 400 eur, pričom spochybnil tvrdenie žalobcu o poskytnutí úveru aj čo do súm 611,04 eur a 874,15 eur. Poukázal na hrubé porušenie povinnosti zo strany pôvodného veriteľa v zmysle § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý nevykonal posudzovanie schopnosti splácať úver žalovaným, a preto je potrebné považovať predmetný úver za bezúročný a bez poplatkov. V súvislosti s ročnou úrokovou sadzbou úveru 32 % uviedol, že takáto výška úroku je neprimerane vysoká a v rozpore s dobrými mravmi, v dôsledku čoho je táto zmluvná podmienka absolútne neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Žalovaný poukázal na to, že priemerná úroková miera úverov poskytovaných bankami bola v decembri 2013 vo výške 14,10 % a v januári 2014 vo výške 14,04 %, pričom je zrejmé, že úroková sadzba uvedená v úverovej zmluve je viac ako dvojnásobná. Žalovaný sa odvolal na prehľad NBS o priemerných úrokových mierach z úverov za roky 2013 a 2014. Súčasne žalovaný spochybnil aj správnosť údajov o RPMN uvedeného v úverovej zmluve vo výške 32 %, pričom uviedol, že pre nesprávnosť RPMN a neplatné dojednanie úrokovej sadzby je potrebné považovať poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov. V závere odporu žalovaný uviedol, že uplatnený nárok je nedôvodný, nakoľko pôvodnému veriteľovi a následne pôvodnému žalobcovi uhradil sumu 2.553,65 eur, ktorá je vyššia než suma, ktorá mu titulom úveru bola poskytnutá, pričom žalobca nárok na odplatu za poskytnutie úveru nemá.

4. Pôvodný žalobca vo vyjadrení zo dňa 05.01.2021 uviedol, že úrokovú sadzbu aj úverovú zmluvu treba posudzovať podľa právneho predpisu účinného v čase podpisu zmluvy. Poukázal na to, že v tom čase bola výška odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov upravená v § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka tak, že odplata nesmie podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Nakoľko predmetná úverová zmluva bola uzavretá pred 01.06.2014, kedy nadobudol účinnosť zákon č. 106/2014 Z.z. (ktorý novelizoval Občiansky zákonník v § 53 ods. 6), tak je bez právneho významu skúmanie odplaty za poskytnutý úver a dohodnutá výška úrokov nie je v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 Občianskeho zákonníka.

5. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 22.02.2021 uviedol, že nesúhlasí s tvrdením pôvodného žalobcu, že skúmanie odplaty za poskytnutý úver na základe úverovej zmluvy uzavretej do 01.06.2014 je bezvýznamné, pretože bez ohľadu na obdobie, v ktorom bola uzavretá úverová zmluva, musí byť každý právny úkon (aj týkajúci sa úrokovej sadzby) v súlade s § 3 ods. 1 a § 39 Občianskeho zákonníka.

6. Pôvodný žalobca vo vyjadrení zo dňa 10.03.2021 v súvislosti s overovaním bonity žalovaného uviedol, že žalovanému bol poskytnutý nový konsolidovaný úver pod č. XXXXXXX na refinancovanie iných (dlžných) úverov, ktorým sa pri úvere č. XXXXXXX znížila výška mesačnej splátky z pôvodnej sumy 48,77 eur na sumu 20,70 eur, resp. pri úvere č. XXXXXXX znížila výška mesačnej splátky z pôvodnej sumy 47,05 eur na sumu 28,07 eur. Takýto spôsob refinancovania iných úverov je pre spotrebiteľa výhodnejší, pričom bonita spotrebiteľa sa neposudzuje. Predmetom posúdenia bonity klienta je jeho schopnosť v budúcnosti splácať úver v mesačných splátkach, pričom posudzovanie sa vykonáva na základe aktuálnych informácií. Napriek tomu pôvodný žalobca požadoval od žalovaného, aby zdokladoval svoj príjem, v dôsledku čoho mu žalovaný predložil potvrdenie Sociálnej poisťovne zo dňa 07.06.2013 o výške priznaného invalidného a vdovského dôchodku (spolu v sume 265,10 eur).

7.1 Žalobca vo vyjadrení zo dňa 31.05.2021 uviedol, že žalovaný v období od 18.08.2020 do 19.05.2021 vykonal 5 úhrad po 5 eur, spolu v sume 25 eur, pričom v tejto časti žiadal konanie zastaviť.

7.2 Súd pre úplnosť poukazuje na to, že dve z uvedených úhrad vykonal žalovaný do podania žaloby na súd (v dňoch 18.08.2020 a 22.09.2020), pričom žalobca opomenul tieto úhrady (spolu v sume 10 eur) odrátať od sumy istiny uvedenej v žalobe.

7.3 Vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby ostal predmetom konania už len nárok žalobcu na zaplatenie sumy 1.364,37 eur spoločne s úrokom z omeškania

- vo výške 5 % ročne zo sumy 1.389,37 eur od 28.02.2018 do 18.08.2020,
- vo výške 5 % ročne zo sumy 1.384,37 eur od 19.08.2020 do 22.09.2020,
- vo výške 5 % ročne zo sumy 1.379,37 eur od 23.09.2020 do 20.11.2020,
- vo výške 5 % ročne zo sumy 1.374,37 eur od 21.11.2020 do 23.04.2021,
- vo výške 5 % ročne zo sumy 1.369,37 eur od 24.04.2021 do 19.05.2021,
- vo výške 5 % ročne zo sumy 1.364,37 eur od 20.05.2021 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

7.4 Súd v prvom výroku rozsudku konanie nad rámec ostávajúceho nároku žalobcu zastavil, pričom postupoval podľa § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku.

7.5 Podľa § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

8. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s úverovou zmluvou zo dňa 02.01.2014, štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere zo dňa 17.12.2013, predžalobnou upomienkou zo dňa 29.12.2017, oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 22.02.2018, prehľadom splátok a úhrad za obdobie od 02.01.2014 do 31.07.2020, prehľadom priemerných úrokových mier z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny v rokoch 2013 a 2014, rozhodnutím sociálnej poisťovne zo dňa 07.06.2013, zmluvou o poskytnutí pôžičky zo dňa 08.03.2013, zmluvou o poskytnutí pôžičky zo dňa 27.08.2013, výpismi z účtu žalovanej č. 2/2013 a č. 7/2013 a súhrnnými informáciami o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úverov veriteľmi za 3. štvrtrok 2013.

Na základe vykonaného dokazovania súd vec právne a skutkovo posúdil takto:

9.1 Súd má za preukázané, že pôvodný veriteľ uzavrel so žalovaným úverovú zmluvu č. XXXXXXXX, ktorá bola podpísaná žalovaným dňa 17.12.2013 a pôvodným veriteľom dňa 02.01.2014 (ďalej len "úverová zmluva"). Na základe tejto úverovej zmluvy sa pôvodný veriteľ zaviazal poskytnúť žalovanému úver vo výške 1.885,19 eur nasledovným spôsobom:

- časť vo výške 611,04 eur na konsolidáciu úveru, ktorý bol poskytnutý žalovanému zo strany pôvodného veriteľa v zmysle úverovej zmluvy č. XXXXXXXX zo dňa 08.03.2013,
- časť vo výške 874,15 eur na konsolidáciu úveru, ktorý bol poskytnutý žalovanému zo strany pôvodného veriteľa v zmysle úverovej zmluvy č. XXXXXXXX zo dňa 27.08.2013,
- časť vo výške 400 eur ako bezúčelový spotrebiteľský úver, ktorý bol poskytnutý priamo žalovanému, pričom žalovaný sa zaviazal uhradiť pôvodnému veriteľovi úver a úrok z úveru, t.j. celkovú čiastku vo výške 5.646 eur (úver 1.885,19 eur + celkové náklady spotrebiteľa 3.760,81 eur) v 120 splátkach vo výške po 47,05 eur mesačne s ročnou úrokovou sadzbou úveru 32 % a RPMN 32 %, pri termíne konečnej splatnosti úveru 1/2024.

9.2 Pôvodný veriteľ poskytol žalovanému úver vo výške 1.885,19 eur dohodnutým spôsobom, pričom žalovaný uhradil pôvodnému veriteľovi a pôvodnému žalobcovi sumu 2.553,65 eur a terajšiemu žalobcovi sumu 25 eur, t.j. celkove sumu 2.578,65 eur.

9.3 Súd konštatuje, že predmetná úverová zmluva je spotrebiteľskou zmluvou podľa Občianskeho zákonníka (ďalej len "OZ") a súčasne aj zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len "ZSÚ").

9.4 Podľa § 1 ods. 2, prvá veta ZSÚ, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

9.5 Podľa § 2 písm. a) ZSÚ, spotrebiteľom sa rozumie fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

9.6 Podľa § 2 písm. d) ZSÚ, sa zmluvou o spotrebiteľskom úvere rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

9.7 Podľa § 52 ods. 1 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

9.8 Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

10.1 Právny zástupca žalovaného na pojednávaní konanom dňa 21.10.2021 uviedol, že z tvrdení žalovaného, ktoré sú uvádzané v odpore a písomnom vyjadrení zo dňa 22.02.2021, zotrúva žalovaný len na tom tvrdení, že úroková sadzba dojednaná v úverovej zmluve vo výške 32 % ročne je neprimerane vysoká a v dôsledku toho je v rozpore s dobrými mravmi. Pokiaľ ide o ostatné tvrdenia žalovaného, tak právny zástupca žalovaného navrhol, aby sa súd nimi nezaoberal a dokazovanie v tomto smere nevykonával.

10.2 Z uvedeného dôvodu súd preskúmal úverovú zmluvu z hľadiska dodržiavania predpisov na ochranu spotrebiteľa zo strany pôvodného veriteľa najmä pokiaľ ide o úrokovú sadzbu úveru a s ňou priamo súvisiacu odplatu za poskytnutie úveru (celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom), ako aj priamo súvisiacu RPMN, keďže odplata a RPMN boli tvorené výlučne len úrokom z úveru.

11.1 Za účelom porovnania úrokovej sadzby predmetného úveru a priemernej úrokovej miery pri obdobných spotrebiteľských úveroch (ďalej len "PÚM"), súd nahliadol do prehľadu Priemerných úrokových mier z ÚVEROV poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny bankami a nefinančnými spoločnosťami za roky 2013 a 2014, v časti Nové obchody, spotrebiteľské úvery nad 5 rokov, pričom zistil, že

- za štvrtrok predchádzajúci uzavretiu úverovej zmluvy, t.j. za IV. štvrtrok 2013 bola PÚM vo výške 14,21 %,
- za mesiac predchádzajúci uzavretiu úverovej zmluvy, t.j. za mesiac december 2013 bola PÚM vo výške 14,10 %,
- za mesiac, v ktorom bola uzavretá úverová zmluva, t.j. za mesiac január 2014 bola PÚM vo výške 14,04 %.

11.2 Porovnaním úrokovej sadzby úveru a uvedených PÚM súd zistil, že úroková sadzba predmetného úveru vo výške 32 % ročne je viac ako dvojnásobne vyššia oproti PÚM, konkrétne

- pri PÚM 14,21 % je vyššia o 17,79 %,
- pri PÚM 14,10 % je vyššia o 17,90 %,
- pri PÚM 14,04 % je vyššia o 17,96 %.

11.3 Súd pri preskúmaní úverovej zmluvy prihliadal aj na právne názory Krajského súdu v Banskej Bystrici nachádzajúce sa v rozhodnutí č.k. 12Co/157/2018-101 zo dňa 28.02.2019 (najmä v odsekoch 18. a 19.), v ktorých sa uvádza, že pri dojednávaní úrokov koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu na to, že dlžník (spotrebiteľ) uzatvára úverovú zmluvu v situácii pre neho nepriaznivej. V súlade s dobrými mravmi je preto konanie takého veriteľa, ktorý sa pri úvere uspokojí - bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník - s primeranou výškou odplaty za užívanie požičanej istiny, a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni zhodnotiť obvyklým spôsobom. Nie je možné neprihliadnuť na skutočnosť, že dlžník uzatvára úverovú zmluvu vrátane dohody o úrokoch často práve z dôvodu svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru, obvyklú v dobe uzavretia úverovej zmluvy, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek (viď aj rozsudok NS SR sp. zn. 5Cdo/26/2011 zo dňa 26.04.2012). Nemožno úspešne vyvodzovať, že by výška úrokov závisela len na dohode účastníkov úverovej zmluvy, a že by teda nepodliehala žiadnemu obmedzeniu. Rovnako aj u dohody o úrokoch totiž platí ustanovenie § 3 ods. 1 OZ, podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi (viď aj rozsudok NS ČR sp. zn. 21Cdo 1484/2004 zo dňa 15.12.2004). Poznámka súdu: V konaní, ktorého sa uvedené rozhodnutie krajského súdu týka, sa preskúmavala úverová zmluva, ktorá obsahovala ročnú úrokovú sadzbu úveru vo výške 36,74 %, pričom spotrebiteľ predložil súdu prehľad o úrokových mierach obdobných úverov poskytovaných bankami, vytlačený z internetovej stránky NBS, ktorý slúžil ako dôkaz o neprimerane vysokej úrokovej sadzbe úveru dojednanej so spotrebiteľom.

11.4 Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

11.5 Dobré mravy sú pravidlá morálneho charakteru všeobecne platné v demokratickej spoločnosti, v ktorej sa uplatňuje a presadzuje vzájomná slušnosť, ohľaduplnosť a vzájomné rešpektovanie.

11.6 Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

11.7 Právne vzťahy postihnuté absolútnou neplatnosťou nemajú za následok vznik, zmenu alebo zánik práv a povinností. Absolútna neplatnosť právneho úkonu nastáva priamo zo zákona a pôsobí od začiatku (ex tunc) voči každému. Z takéhoto právneho úkonu nenastanú právne následky, a to ani dodatočným schválením, ani odpadnutím vady prejavu vôle. Súd musí na túto neplatnosť prihliadať, resp. musí z nej vyvodzovať dôsledky aj bez návrhu z úradnej povinnosti (ex officio) bez ohľadu na to, či sa niekto dôvodu neplatnosti dovolal.

11.8 Úrokovú sadzbu predmetného úveru vo výške 32 % ročne súd hodnotí ako neprimerane vysokú, podstatne prevyšujúcu PÚM obvyklú na finančnom trhu v čase uzatvárania úverovej zmluvy pri obdobných spotrebiteľských úveroch, ako aj dojednanú v rozpore s dobrými mravmi, pričom úverová zmluva je v tejto časti absolútne neplatná podľa § 3 ods. 1 v spojení s § 39 OZ. Takáto úroková sadzba navyše predstavuje značnú (hrubú) nerovnováhu medzi účastníkmi zmluvného vzťahu v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa, ktorá súčasne zvyhodňuje pôvodného veriteľa. Je zrejmé, že pôvodný veriteľ pri jej určení nerešpektoval zásadu poskytovania zvýšenej ochrany spotrebiteľovi, ale preferoval na úkor spotrebiteľa výlučne len vlastné ekonomické záujmy s cieľom dosiahnuť čo najväčší zisk.

12.1 Podľa § 53 ods. 6 OZ (účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy), ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

12.2 Odplatu predmetného úveru vo výške 3.760,81 eur (t.j. celkové náklady spotrebiteľa, ktoré sú v tomto prípade tvorené výlučne len úrokom z úveru v sadzbe 32 % ročne) súd rovnako hodnotí ako neprimerane vysokú, podstatne prevyšujúcu odplatu obvyklú na finančnom trhu v čase uzatvárania úverovej zmluvy pri obdobných spotrebiteľských úveroch, ako aj dojednanú v rozpore s dobrými mravmi, pričom úverová zmluva je v tejto časti absolútne neplatná podľa § 3 ods. 1 v spojení s § 39 OZ (viď aj odseky 11.4 až 11.7 tohto rozsudku).

12.3 Súd vzal na zreteľ to, že pôvodný veriteľ poskytol žalovanému úver vo výške 1.885,19 eur, žiadal od žalovaného uhradiť celkovú sumu 5.646 eur (z ktorej odplata predstavuje sumu 3.760,81 eur) v 120 splátkach vo výške po 47,05 eur mesačne do januára 2024, bez zabezpečenia svojej úverovej pohľadávky, pričom pôvodnému veriteľovi bolo v čase uzatvárania úverovej zmluvy zrejmé, že žalovaný je osobou s nízkym mesačným príjmom vo výške 265,10 eur mesačne (tvoreným invalidným dôchodkom vo výške 56,90 eur a vdovským dôchodkom vo výške 208,20 eur) bez perspektívy pozitívnej zmeny jeho nepriaznivej finančnej situácie v budúcnosti. Zhoršená bonita (rizikovosť) spotrebiteľa, však nemôže byť tomuto spotrebiteľovi na ťarchu v podobe neprimerane vysokej úrokovej sadzby úveru, resp. odplaty za poskytnutie úveru.

13.1 Rozhodujúcimi predpokladmi pre výpočet hodnoty RPMN sú o.i. aj ročná úroková sadzba a odplata. Pokiaľ tieto údaje sú so spotrebiteľom dojednané neplatne (úverová zmluva je v tejto časti absolútne neplatná), tak nemôžu viesť k správne výpočtu RPMN. V prípade, že v úverovej zmluve je RPMN spotrebiteľského úveru uvedená nesprávne a v neprospech spotrebiteľa, tak právnym následkom toho je bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru v zmysle § 11 ods. 1 písm. d) ZSÚ, v dôsledku čoho vzniká spotrebiteľovi povinnosť uhradiť v prospech veriteľa len sumu poskytnutého úveru bez navýšenia o úrok z úveru a prípadné poplatky.

13.2 RPMN predmetného úveru vo výške 32 % súd hodnotí ako nesprávnu, v neprospech žalovaného, nakoľko pôvodný veriteľ pre jej výpočet použil neplatne dojednanú ročnú úrokovú sadzbu, predstavujúcu zároveň aj neplatne dojednanú odplatu za poskytnutie úveru.

13.3 Predmetný úver súd hodnotí ako bezúročný a bez poplatkov, a to vzhľadom na nesprávne uvedenie hodnoty RPMN v úverovej zmluve v neprospech žalovaného.

13.4 Podľa § 11 ods. 1 písm. d) ZSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

13.5 V dôsledku uvedeného súd konštatuje, že skutočný záväzok žalovaného vyplývajúci z úverovej zmluvy zodpovedá len sume poskytnutého úveru vo výške 1.885,19 eur, pričom tento záväzok zanikol jeho splnením ešte pred začatím tohto konania z úhrad žalovaného. Zostatok z úhrad žalovaného - nad sumu 1.885,19 eur - predstavuje preplatok žalovaného vo výške 693,46 eur.

13.6 Podľa § 559 ods. 1 OZ, splnením dlh zanikne.

14. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti považuje súd uplatnený nárok žalobcu za nedôvodný, nakoľko dlh žalovaného tvoriaci predmet konania zanikol jeho splnením ešte pred začatím tohto konania, a preto súd žalobu zamietol.

15.1 O nároku na náhradu trov konania žalovanému rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, nakoľko žalovaný bol tou stranou, ktorá mala v konaní úspech v plnom rozsahu.

15.2 Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

15.3 Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

15.4 Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštalácie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde v Rimavskej Sobote.

V odvolaní sa musí podľa § 127 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku uviesť, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania a podpis.

V odvolaní je potrebné, podľa § 363 Civilného sporového poriadku, popri vyššie uvedených všeobecných náležitostiach uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 125 ods. 3 Civilného sporového poriadku treba odvolanie predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý ďalší subjekt v konaní dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Rozsah, v akom sa rozsudok napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.